

Czwartek 12 maj 2005

zmiany dla wszystkich instytucji; oczekuje, że administracja Parlamentu Europejskiego jasno wskaże powody tej przyspieszonej zmiany oraz implikacje wynikające z modyfikacji dla planu etatów Parlamentu i statusu personelu, w tym nauczycieli języków obcych;

22. podkreśla znaczenie osobistych asystentów dla pracy posłów; oczekuje na spodziewane niebawem sprawozdania grupy roboczej w sprawie asystentów poselskich; popiera, również ze względu na przejrzystość finansową, wprowadzenie Statutu Asystentów.

Pozostałe zagadnienia

23. wzywa do ścisłego egzekwowania nowych zasad dotyczących palenia w pomieszczeniach Parlamentu;

24. powtarza swój wniosek o otrzymanie aktualnych informacji w sprawie postępu w systemie ek zarządzenia i audytu (EMAS) do 1 lipca 2005 r.;

25. prosi o dalsze informacje w sprawie zaproponowanego podwyższenia wydatków na delegacje dla personelu w 2006 r.

Ogólny poziom budżetu Parlamentu

26. przyjmuje do wiadomości propozycje Sekretarza Generalnego, aby we wstępnym projekcie preliminarza budżetowego ustanowić poziom budżetu, na obecnym etapie, w wysokości 20 % pozycji 5 (Wydatki administracyjne) Perspektywy Finansowej, który odpowiada kwocie 1 341 600 000 EUR i stanowi wzrost o 5,5 % w porównaniu z budżetem na 2005 r.; odracza wydanie ostatecznej opinii w sprawie łącznej kwoty dla Sekcji I do pierwszego czytania Parlamentu;

27. podtrzymuje swoje stanowisko na temat wagi określenia poziomu budżetu Parlamentu na podstawie uzasadnionych rzeczywistych potrzeb w celu uniknięcia anulowania środków pod koniec 2006 r.; zwraca uwagę na propozycję włączenia marginesu 90 456 885 EUR do rezerwy na wydatki nieprzewidziane aż do momentu sformułowania nowych priorytetów; uważa, że w ramach rezerwy na wydatki nieprzewidziane zostanie w pierwszym czytaniu przewidziany bardziej realistyczny margines na nowe priorytety i nieprzewidziane wydatki;

28. przypomina, że polityka Parlamentu polegająca na nabywaniu głównych budynków prowadzi do znacznych oszczędności; wzywa do uaktualnionego krotko— i średnioterminowego planu polityki dotyczącej budynków i nabywania nieruchomości, włączając w to opcje zakupu pomieszczeń dla biur informacyjnych i Domów Europejskich; zauważa, że istnieje wiele niewiadomych w związku z projektami dotyczącymi nieruchomości w Brukseli i Luksemburgu, co może mieć znaczące konsekwencje dla budżetu;

*

* *

29. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P6_TA(2005)0182

Ocena realizacji Programu Rozwoju z Doha po wejściu w życie decyzji Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie oceny realizacji Programu Rozwoju z Doha po wejściu w życie decyzji Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r. (2004/2138(INI))

Parlament Europejski,

— uwzględniając decyzję Rady Generalnej WTO z dnia 1 sierpnia 2004 r. w sprawie Programu Rozwoju z Doha,

— uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego oraz Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 26 listopada 2003 r. „Wznowienie negocjacji w sprawie Programu Rozwoju z Doha — Perspektywa UE”,

Czwartek 12 maj 2005

- uwzględniając dokument roboczy Komisji „Program Rozwoju z Doha po Cancún” z dnia 25 września 2003 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 września 2003 r. w sprawie V Konferencji Ministerialnej WTO w Cancún ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie przygotowań do V Konferencji Ministerialnej WTO w Cancún ⁽²⁾,
 - uwzględniając Deklarację IV Konferencji Ministerialnej WTO przyjętą 14 listopada 2001 r. w Doha, oraz swoją rezolucję z dnia 13 grudnia 2001 r. w sprawie spotkania WTO w Katarze ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 listopada 1999 r. w sprawie Komunikatu Komisji dla Rady oraz Parlamentu Europejskiego w sprawie stanowiska UE wobec Rundy Milenijnej WTO ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 1999 r. w sprawie III Konferencji Ministerialnej WTO w Seattle ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2001 r. zawierającą zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Komisji w sprawie negocjacji rolnych w ramach „wbudowanych agend” WTO ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając Raport Sutherlanda w sprawie przyszłości WTO,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2005 roku w sprawie projektu rozporządzenia Rady w sprawie stosowania OSP ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając Deklarację Kończącą Trzeciej Konferencji Parlamentarnej w sprawie WTO w dniach 24-26 listopada 2004 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 października 2001 r. w sprawie otwartości i demokracji w handlu międzynarodowym ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając procedurę przewidzianą w art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Rozwoju oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0095/2005),
- A. zważywszy, że wraz z decyzją podjętą 1 sierpnia 2004 r. w ramach Rady Generalnej WTO, jej 148 członków ustanowiło ramy dla dalszych negocjacji w pięciu kluczowych dziedzinach Agendy Rozwoju z Doha (ARD) oraz przywróciło zaufanie utracone w trakcie negocjacji w Cancún, w oparciu o nowego ducha współpracy, w celu zagwarantowania pomyślnego zakończenia Rundy z Doha i sukcesu systemu wielostronnego handlu,
- B. zważywszy, że we wszystkich kwestiach objętych powyższą decyzją i ogólnie programem prac ARD, potrzebny jest daleko idący postęp, kładąc w ramach negocjacji szczególny nacisk na rozwój oraz zważywszy, że Unia Europejska musi zabiegać o obszerniejszą agendę, w tym daleko posuniętą liberalizację handlu, wykorzenienie wszelkiego dumpingu i środków zakłócających handel, szczególnie w handlu artykułami rolnymi, wzmocnienie specjalnego i zróżnicowanego traktowania oraz mechanizmów chroniących bezpieczeństwo żywności w celu osiągnięcia lepszej integracji krajów rozwijających się ze światowym systemem handlu, co jest celem zajmującym poczesne miejsce w Traktacie ustanawiającym Konstytucję dla Europy (art. III-292 ust. 2 lit. e),
- C. zważywszy, że pomyślne zakończenie rundy z Doha musi przyczynić się do wzrostu gospodarczego na całym świecie i zmniejszenia ubóstwa oraz zważywszy, że tematowi niedożywienia i głodu oraz zdrowia należy poświęcić jeszcze więcej uwagi w ramach negocjacji tak, aby uczynić zadość postanowieniom Milenijnej Deklaracji Narodów Zjednoczonych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, str. 393.

⁽²⁾ Dz.U. C 74 E z 24.3.2004, str. 861.

⁽³⁾ Dz.U. C 177 E z 25.7.2002, str. 290.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 189 z 7.7.2000, str. 213.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 296 z 18.10.2000, str. 121.

⁽⁶⁾ Dz. U. C 343 z 5.12.2001, str. 96.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA (2005)0066.

⁽⁸⁾ Dz. U. C 112 E z 9.5.2002, str. 326.

Czwartek 12 maj 2005

- D. zważywszy, że dalsze uregulowanie systemu wielostronnego handlu, optymalna integracja krajów rozwijających się ze światowym systemem handlu oraz lepiej działająca WTO zawsze były głównymi celami polityki handlowej UE,
- E. zważywszy, że ostateczny termin sfinalizowania Rundy z Doha wyznaczony w Deklaracji Końcowej z Doha na 1 stycznia 2005 r., został odroczony sine die, a nowa Szósta Konferencja Ministerialna została zaplanowana na grudzień 2005 r. w Hongkongu,
- F. zważywszy, że wysiłki polityczne podejmowane przez komisarzy Lamy'ego i Fischlera w imieniu Unii Europejskiej oraz przedstawiane przez nich istotne propozycje miały szczególne znaczenie dla procesu wypracowania decyzji; zważywszy, że postęp osiągnięty w obszarze rolnictwa nie miał precedensu w innych dziedzinach,
- G. uwzględniając istotną rolę jaką odegrała pomoc techniczna oraz programy tworzenia możliwości rozwojowych w gwarantowaniu przygotowania gospodarek krajów rozwijających się do integracji z gospodarką światową oraz w zwiększeniu ich możliwości czerpania korzyści z dalszej liberalizacji handlu,
- H. uwzględniając to, że Program Rozwoju z Doha może spowodować wypaczenie preferencji przyznanych przez Unię Europejską krajom AKP w ramach porozumienia z Cotonou oraz krajom rozwijającym się w ramach Ogólnego Systemu Preferencji (OSP) oraz innych handlowych systemów preferencji,
- I. uwzględniając dotychczasowy brak postępu w negocjacjach w sprawie dostępu do rynków pozarolnych, oraz zważywszy, że dostęp do rynku osiągnięty poprzez redukcję taryf nie powinien być utrudniany barierami pozataryfowymi,
- J. zważywszy, że handel w dziedzinie usług jest kluczowym obszarem negocjacji w Doha — dla nich samych i dla całościowej równowagi ARD — dalsze otwarcie rynków ma również główne znaczenie dla krajów rozwijających się oraz że równie ważną sprawą jest wyłączenie z zakresu liberalizacji tych usług, które mają zasadnicze znaczenie dla zaspokojenia podstawowych potrzeb oraz zważywszy, że postęp w tej dziedzinie był niezadowolający,
- K. zważywszy, że Unia Europejska zawsze wzywała do negocjowania kwestii singapurskich w ramach Agendy Rozwoju z Doha zarówno w interesach krajów rozwiniętych jak i krajów rozwijających się oraz zważywszy, że usprawnienie handlu, za pomocą stosownej pomocy technicznej i tworzenia możliwości rozwojowych, jest z pożytkiem dla możliwości eksportowych krajów rozwijających się,
- L. uwzględniając zbliżające się wygaśnięcie mandatu Dyrektora Generalnego WTO oraz zbliżające się mianowanie nowego; uwzględniając ponadto Raport Sutherlanda w sprawie przyszłości WTO oraz debatę w Kongresie Stanów Zjednoczonych w sprawie odnowienia swojego członkostwa w WTO oraz mandatu swojego Przedstawiciela,
- M. zważywszy, że na podstawie artykułów Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy dotyczących Wspólnej Polityki Handlowej, Parlament Europejski stanie się współustawodawcą w kwestiach handlu międzynarodowego,
- N. uwzględniając znaczenie parlamentarnego aspektu w ramach (skreślono) WTO jako sposobu tworzenia więzów z obywatelami w celu zwiększenia demokratycznej odpowiedzialności i przejrzystości WTO,
- O. zważywszy, że proces globalizacji i rola odgrywana przez WTO są często błędnie rozumiane a nawet błędnie prezentowane oraz zważywszy, że ważną rzeczą jest istnienie szerokiego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim i partnerami społecznymi;
1. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte przez Radę Generalną WTO w dniu 1 sierpnia 2004 r. oraz sposób, w jaki Komisja z powodzeniem sfinalizowała negocjacje; ponownie deklaruje swe zagorzałe poparcie dla WTO i porozumień handlu wielostronnego oraz udoskonalonych mechanizmów promowania sprawiedliwego i równego handlu z korzyścią dla wszystkich; podkreśla również korzyści płynące z wielostronnego podejścia do polityki handlowej, w przeciwieństwie do porozumień wielostronnych;

Czwartek 12 maj 2005

2. wzywa Komisję do dalszego wspierania szybkiego postępu we wszystkich obszarach objętych decyzją tak, aby była ona w stanie przedstawić w Hong Kongu zrównoważoną i daleko idącą propozycję, która umieści rozwój wśród najważniejszych punktów debaty;
3. podkreśla potrzebę wspierania otwartego, efektywnego oraz przejrzystego procesu negocjacyjnego, na potrzeby którego niezbędne jest podjęcie inicjatyw politycznych oraz przygotowanie do lipca 2005 roku szczegółowych projektów procedur negocjacyjnych w sprawie rolnictwa oraz negocjacji w sprawie dostępu do rynków pozarolnych,
4. apeluje, aby raport sytuacyjny zaplanowany przez Radę Generalną WTO na lipiec 2005 r. był oparty wyłącznie na faktach tak, aby nie wzbudzać nadmiernych oczekiwań wśród opinii publicznej oraz apeluje o wyznaczenie daty zakończenia prac Rundy, należyście uwzględniając niezbędny czas potrzebny negocjatorom na przygotowanie swoich stanowisk, w szczególności jeśli chodzi o negocjatorów z krajów rozwijających się;
5. apeluje, aby w przyszłych negocjacjach osiągnąć wyniki we wszystkich dziedzinach ARD, które faktycznie wspomagają integrację krajów rozwijających się, biorąc w pełni pod uwagę ich problemy i zajmując się, w szczególności, specyficznymi problemami krajów najslabiej rozwiniętych, którym należy przyznać dostęp wolny od należności wywozowych oraz kwot zgodnie z duchem „Round for Free”; w równym stopniu apeluje o to, by wyniki negocjacji Rundy z Doha przyczyniły się do osiągnięcia Milenijnych Celów Rozwoju poprzez wspieranie ogólnosiwiatowego wzrostu gospodarczego;
6. apeluje, aby zbadać sposoby zagwarantowania wymaganej elastyczności w odniesieniu do profilu każdego kraju rozwijającego się oraz aby MFW, wraz z innymi organizacjami, wdrożył „mechanizm integracji handlu” stworzony w celu wyrównania strat, jakie te kraje mogą ponieść w wyniku liberalizacji handlu;
7. po raz kolejny z zadowoleniem przyjmuje poziom bezpieczeństwa i organizacji osiągnięty przez same kraje rozwijające się (G20, G33, G90, itd.), co ułatwia zadanie osiągnięcia porozumień oraz sprawia, że perspektywa bardziej sprawiedliwej rekonfiguracji systemu handlu wielostronnego staje się bardziej realistyczna;
8. z zadowoleniem przyjmuje ułatwienie dostępu mniejszych delegacji do stołów rokowań i gratuluje Komisji poparcia udzielonego przez nią mniejszym krajom, np. wyspom z rejonu Pacyfiku, poprzez tworzenie tam programów wsparcia technicznego; wzywa jednakże Komisję do kontynuacji prac nad większą przejrzystością i uczestnictwem w podejmowaniu decyzji w WTO oraz nad zapewnieniem większej pomocy dla krajów rozwijających się w celu poprawy ich udziału;
9. zwraca się do Komisji o rozważenie ewentualnego wprowadzenia do negocjacji rolnych pakietu na rzecz rozwoju dla krajów najslabiej rozwiniętych, tak, aby były one w stanie sprostać problemom bezpieczeństwa żywnościowego oraz zatrudnienia na obszarach wiejskich, które należą do podstawowych trudności w kontekście likwidacji ubóstwa;
10. przypomina ponownie o potrzebie ukierunkowanej pomocy technicznej i budowy potencjału, co dla krajów rozwijających się jest ważnym elementem dążenia do włączenia handlu, jako integralnego elementu, w narodową politykę rozwoju i strategię zmniejszania ubóstwa, zwiększenia ich możliwości handlowych i eksportowych, polepszenia ich zdolności do efektywnego negocjowania, ułatwienia stosowania zasad WTO oraz aby umożliwić tym krajom dostosowanie oraz zróżnicowanie ich gospodarek;
11. apeluje o ożywienie handlu Południe-Południe, przy uwzględnieniu możliwości rozwoju, jakie taki handel oferuje krajom rozwijającym się, poprzez wzięcie pod uwagę wyeliminowania barier handlowych pomiędzy takimi krajami, ustanowienie szczególnego i zróżnicowanego traktowania pozwalającego na wzmocnienie potencjału dostawczego najslabiej rozwiniętych krajów oraz wsparcie wolnego dostępu dla najslabiej rozwiniętych krajów do rynków krajów wschodzących;
12. wzywa Komisję do wzięcia pod należytą rozwagę zgubnego wpływu, w związku z marginesami preferencji ARD, na porozumienie z Cotonou i OSP, opracowanie specjalnego raportu badającego wpływ Rundy na porozumienie z Cotonou i GSP i przeanalizowanie środków, które należałoby przedsięwziąć, aby zagwarantować skuteczność preferencji przyznanych przez Unię Europejską krajom rozwijającym się, szczególnie tym najbardziej ubogim;
13. z zadowoleniem przyjmuje powyższą decyzję oraz zachęca członków WTO do poświęcenia jednakowej uwagi trzem filarom (dopłaty eksportowe, wewnętrzne środki pomocowe oraz dostęp do rynku) oraz do zobowiązania się w lipcu 2005 r. do zabezpieczenia szczegółowych procedur negocjacyjnych na nadchodzącej Konferencji Ministerialnej w Hong Kongu;

Czwartek 12 maj 2005

14. apeluje, aby wspomniane środki w odniesieniu do dopłat eksportowych, wewnętrznych środków pomocowych oraz dostępu do rynku były zastosowane bezzwłocznie i równocześnie przez wszystkich rozwiniętych gospodarczo członków WTO tak, aby uniknąć jednostronnego „rozbrojenia” ze strony Unii Europejskiej w trakcie stosowania szczególnego i zróżnicowanego traktowania krajów rozwijających się;
15. wspiera zrównoważone wycofywanie wszystkich dopłat eksportowych, z równoległym pełnym stosowaniem wszystkich form konkurencji w eksporcie przez wszystkich uprzemysłowionych partnerów handlowych;
16. ponagla Komisję do kontynuowania planowanej reformy Wspólnej Polityki Rolnej oraz z zadowoleniem przyjmuje, w odniesieniu do wewnętrznych środków pomocowych, fakt, że powyższa decyzja nie podważa ani europejskiego modelu rolnictwa, ani porozumienia z Luksemburga w sprawie reformy Wspólnej Polityki Rolnej; podkreśla potrzebę zdefiniowania wspólnych środków zawartych w tzw. „zielonej skrzynce”, włączając środki pomocy niezależne od produkcji, pozwalających podtrzymać wielofunkcyjny charakter przemysłu rolnego oraz wspierać zarówno wiejski styl życia jak i miejsca pracy na wsi;
17. apeluje, aby w kwestii dostępu do rynku utrzymywać sprawiedliwą i uczciwą równowagę pomiędzy postulatami krajów rozwijających się a stabilnością i żywotnością rynków wspólnotowych; prosi, w związku z tym, o odpowiednie i dokładne zdefiniowanie koncepcji „produktu wrażliwego” oraz, aby umożliwić utrzymanie zobowiązań odnośnie do opłat celnych, czy to w formie podatku od wartości towaru lub usługi, czy to w formie cel specyficznych;
18. podkreśla wysoki poziom dostępności rynku UE dla produktów rolnych z krajów rozwijających się oraz wzywa innych gospodarczo rozwiniętych partnerów i kraje wschodzące do działania w celu większego otwarcia ich rynków dla krajów najsłabiej rozwiniętych;
19. wzywa do pełnego wzięcia pod uwagę, w rozmowach na temat dostępu do rynku produktów rolnych, negocjacji w sprawie oznaczeń geograficznych, które są kluczowym elementem w kierunku poprawy jakości produkcji rolnej i czerpaniu z tego należytych korzyści;
20. z zadowoleniem przyjmuje decyzję o zaadoptowaniu dalekowzrocznego, bezzwłocznego i konkretnego stanowiska, niezależnego od innych inicjatyw sektorowych, wobec kwestii bawełny, jak również powołanie specjalnej podkomisji zajmującej się tą kwestią; środki te powinny być zastosowane z wyznaczeniem konkretnych terminów realizacji i uzupełnione wspomaganymi programami reform strukturalnych dla rolników i przemysłu w dotkniętych regionach Unii Europejskiej, wraz ze środkami wspierania rozwoju dla krajów rozwijających się podejmowanymi przez Bank Światowy oraz Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Program Rozwoju Narodów Zjednoczonych oraz inne organizacje międzynarodowe;
21. wzywa Komisję do przyspieszenia negocjacji w sprawie dostępu do rynków pozarolnych, określając odpowiednią formułę eliminowania lub redukcji wysokich taryf, maksymalizacji i eskalacji taryf oraz do zbadania możliwości częściowej wzajemności ze strony krajów rozwijających się biorąc pod należytą uwagę elastyczność, jakiej wymagają oraz stosując wobec nich, jako najsłabiej rozwiniętych krajów, zasadę specjalnego i zróżnicowanego traktowania; ponadto podkreśla, że otwarcie rynku Południe-Południe zapewni istotne korzyści z handlu i rozwoju, szczególnie dla bardziej zaawansowanych gospodarek rozwijających się; w równym stopniu wskazuje na potrzebę usunięcia, gdy będzie to uzasadnione, barier pozataryfowych przez wszystkich partnerów handlowych;
22. ubolewa nad faktem, że nie ustanowiono jak do tej pory ram dotyczących usług, chociaż z zadowoleniem przyjmuje przyjęte zalecenia i zachęca wszystkich członków WTO do przedłożenia zweryfikowanych, dopracowanych ofert przed terminem wyznaczonym na maj 2005 r. ze szczególnym uwzględnieniem tych sektorów i form podaży, które znajdują się w polu zainteresowania eksportu krajów rozwijających się (jak określono w załączniku C do decyzji); apeluje, aby do kwestii liberalizacji usług publicznych podchodzić ostrożnie, w szczególności do tych, które dotyczą podstawowych potrzeb ludności, takich jak woda i energia, gdyż niestosownym jest wymagać od krajów rozwijających się, aby liberalizowały tego typu usługi w sposób doprowadzający do ich rozkładu;
23. stwierdza, że rolnictwo jest z pewnością najważniejszym rozdziałem w tych negocjacjach, ale wskazuje, że obszar ten musi stanowić siłę napędową oraz, że postęp w tej dziedzinie musi zostać wykorzystany jako dźwignia i negocjacyjny atut do spowodowania postępu w innych obszarach, szczególnie w handlu usługami i lepszym dostępie do dóbr przemysłowych dla wszystkich członków WTO, poprzez efektywną redukcję należności przywozowych i innych barier handlowych;

Czwartek 12 maj 2005

24. z zadowoleniem przyjmuje osiągnięte porozumienie dotyczące rozpoczęcia negocjacji w kwestii ułatwienia handlu, co doprowadzi do polepszenia możliwości eksportowych krajów rozwijających się, oraz przyznaje, że Unia Europejska wykonała gest w kierunku krajów rozwijających się poprzez usunięcie innych kwestii singapurskich z negocjacji, ale podkreśla jednocześnie możliwość dwustronnego negocjowania tych kwestii, w interesie zarówno krajów rozwiniętych, jak i rozwijających się; apeluje, aby zasady ustalone dla załącznika D były respektowane, w szczególności w odniesieniu do specjalnego i zróżnicowanego traktowania krajów rozwijających się, należcie uwzględniając okresy przejściowe dla dostosowania zobowiązań i osiągnięcia kompatybilności z możliwościami administracyjnymi i instytucjonalnymi tych krajów;
25. wzywa do osiągnięcia pragmatycznego i trwałego postępu w dziedzinach nie objętych powyższą decyzją, takich jak przepisy antydumpingowe oraz dotyczące dopłat, TRIPS, wymiar środowiskowy handlu międzynarodowego oraz wskazania geograficzne, zgodnie z zaleceniami z Doha;
26. podkreśla, że w obecnych negocjacjach WTO należy zwrócić większą uwagę na ochronę oraz stosowanie się do praw własności intelektualnej, między innymi w kontekście TRIPS; ubolewa nad tym, że wielu członków WTO wciąż wykazuje niedbałość w zwalczaniu handlu podrabianymi i pirackimi towarami;
27. Wzywa wszystkie strony do podjęcia wszelkich możliwych wysiłków w celu osiągnięcia porozumienia w odniesieniu do mianowania nowego Dyrektora Generalnego WTO przed wyznaczonym terminem w maju 2005 r. tak, aby proces mianowania nie wpływał negatywnie na osiąganie postępu w negocjacjach Rundy;
28. podkreśla potrzebę szeroko zakrojonej reformy WTO, i uważa, że Raport Sutherlanda stanowi pierwszy krok w pracach przygotowawczych mających na celu stworzenie bardziej efektywnej, otwartej, demokratycznej i przejrzystej organizacji oraz osiągnięcie intensywniejszego politycznego zaangażowania w negocjacje;
29. wzywa do dalszych reform instytucjonalnych w celu podniesienia znaczenia instytucji WTO oraz usprawnienia procesu podejmowania decyzji, mechanizmu rozstrzygania sporów, dialogu ze społeczeństwem obywatelskim; uznaje, że WTO, w celu uniknięcia niezrozumienia i złego przedstawienia procesu globalizacji i roli odgrywanej przez WTO, musi dostarczać społeczeństwu obywatelskiemu odpowiednich informacji i wyjaśnień na temat swoich zasad i środków; dlatego też z zadowoleniem przyjmuje raport Sutherlanda, odpowiadający na wiele z tych krytyk i nieporozumień;
30. przypomina o uznanej w Deklaracji Milenijnej potrzebie, ustanowienia bliższych związków pomiędzy WTO i innymi organizacjami międzynarodowymi, jako istotnego kroku w procesie dochodzenia do innego, bardziej zrównoważonego rodzaju globalizacji, która będzie służyła wspólnym celom oraz mając na względzie wypracowanie w pełni skoordynowanych kryteriów w odniesieniu do problemów związanych z rozwojem; jest przekonany, że w związku z tym, wszystkie państwa członkowskie WTO powinny bezwzględnie przestrzegać zasad Międzynarodowej Organizacji Pracy;
31. jest przekonany, że bliska współpraca pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi jest absolutnie niezbędna zarówno dla powodzenia bieżących negocjacji, jak i dla sprawnego funkcjonowania systemu wielostronnego handlu oraz, że Kongres Stanów Zjednoczonych powinien przedłużyć swój mandat negocjacyjny i poprze odnowienie członkostwa w ISA WTO; podkreśla jednakże, iż włączenie w proces podejmowania decyzji wszystkich państw członkowskich WTO, szczególnie grup G-20 i G-90, pozostaje sprawą pierwszorzędnej wagi;
32. w pełni popiera instytucjonalizację parlamentów w ramach WTO w celu wzmocnienia demokratycznej legitymacji i przejrzystości negocjacji WTO, gdyż członkowie parlamentu mogą stanowić istotny łącznik z obywatelami, w szczególności jako źródło informacji i odpowiedzi na ich problemy; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje deklarację przyjętą przez Konferencję Parlamentarną na temat WTO, która odbyła się w dniach 24-26 listopada 2004 r. w Brukseli oraz decyzję o zorganizowaniu kolejnej Konferencji Parlamentarnej towarzyszącej Konferencji Ministerialnej w Hongkongu w grudniu 2005 r.;
33. jest przekonany, że wszystkie instytucje europejskie powinny ściśle współpracować w celu osiągnięcia zadowalających rezultatów i w związku z tym wzywa Radę i Komisję, aby nadal na bieżąco informowały Parlament Europejski, również w trakcie negocjacji Rundy z Doha oraz w czasie Konferencji Ministerialnej w Hongkongu, angażowały Parlament Europejski w nadchodzące dyskusje oraz utrzymywały dostęp Parlamentu do dokumentów Komitetu 133;
34. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom Państw Członkowskich oraz państw przystępujących i kandydujących, Dyrektorowi Generalnemu WTO oraz Przewodniczącemu Unii Międzyparlamentarnej.